

Uganda - Zprávy z první ruky 13. března 2018

Drahý příteli,

měl jsem tu výsadu cestovat do Ugandy, kde denně krmíme 53 876 dětí. Náš tým navštívil několik potravinových středisek *Krmte hladové*. Měli jsme možnost z první ruky vidět, jak tvá podpora, vyjádřená modlitbami a finančními dary, pomáhá tolika lidem.

Z obyvatel místního uprchlického tábora vyzařovalo odhodlání a naděje. Z jejich příběhů jsme se dozvěděli množství informací o tom, jaký život vedli v Jižním Súdánu nebo v Kongu. Mnozí z nich žili ve vesnicích spolu se svými rodinami a přáteli. Často to byli farmáři, někteří chovali dobytek. Životní standard byl pro většinu z nich uspokojivý, někteří z nich byli i zámožnější. Jedna vdova nám řekla, že v Jižním Súdánu vlastnila třicet kusů dobytka, dvacet koz a drůbež.

Válka je krutá a nemilosrdně zasahuje nevinné. Lidé museli prchat ze svých domovů ve snaze zachránit si život a zanechat na místě veškerý majetek, často „pouze“ držíce za ruku ty členy rodiny, kteří zůstali naživu. Někteří odešli jen v oblečení, které měli zrovna na sobě. Jiní rychle posbírali několik kusů ošacení a uprchli s Bibli nebo několika dalšími drobnostmi.

Tito lidé žijí v uprchlických táborech bez základních potřeb, které považujeme za samozřejmé. Pokud potřebují vodu na vaření nebo mytí, musí zajít k ručním pumpám, postavit se do dlouhé fronty a čekat, až na ně přijde řada. Přestože se nyní jejich životní okolnosti zásadně odlišují od toho, na co byli zvyklí, otevřeně vyžívají, že jejich naděje spočívá v Bohu.

Vedoucí učitelé v tomto táboře nám vyprávěli, jak vděčné jsou děti za každodenní jídlo a jaký význam pro jejich životy má. Zdůrazňovali, jaký pozitivní vliv mají tyto potraviny na jejich zdraví i školní docházku. Díky dostatku živin učitelé u dětí dokonce pozorovali i měřitelná zlepšení ve standardizovaných národních testech.

Chuck je nejdéle sloužícím členem našeho týmu Krmte hladové (od r. 1987)

Byl pro nás silný zážitek, když jsme se mohli podívat do tváří našich bratrů a sester v Kristu a modlit se za ně. Za jídlo byli skutečně vděční, ale ještě zásadnější pro ně byla skutečnost, že v táboře nejsou sami nebo zapomenutí. Bylo to pokořující, protože víme, že láska a péče, kterou přijali, má málo co dočinění s námi, ale mnoho s těmi, kteří naši službu podporují skrze modlitby a finanční dary.

Chceme, abys i ty mohl pocítit, že jsi součástí Boží strategie - plánu pro příchod jeho království a pro uskutečnění jeho vůle na zemi tak, jako je tomu v nebi. Zdroje, kterých se nám jako požehnání dostalo, jsou mocným nástrojem v Božím plánu milosti, laskavosti a naděje pro ty, kdo trpí a touží po záchraně.

Chceme tě také ujistit, že se jídlo dostává k těm, kteří ho potřebují, a že jeho příjemci vědí, odkud tyto potraviny pocházejí. Skrze ně tito potřební vidí a cítí Boží lásku, soucit a milost, po které tak zoufale touží.

Z hloubi srdce děkujeme za tvé odhodlání přijmout za své naléhavé záležitosti, které leží na srdci našemu nebeskému Otci.

S úctou,

Chuck Strantz

FEED THE HUNGRY

Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním.

1. Korintským 12:26 ČEP